

Riksdagens protokoll

1989/90:9

Fredagen den 13 oktober

Kl. 12.00-12.01

Protokoll
1989/90:9

Förhandlingarna leddes av tredje vice talmannen.

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 5 oktober.

2 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades
Propositionerna
1989/90:7 till justitieutskottet
1989/90:16, 17 och 22 till trafikutskottet

3 § Bordläggning

Anmäldes och bordlades
Redogörelse
1989/90:2 Riksdagens revisorers verksamhetsberättelse för budgetåret
1988/89

Arbetsmarknadsutskottets betänkanden
1989/90:AU1 Jämställdhet
1989/90:AU2 Ledighet, arbetstid och semester
1989/90:AU6 Medbestämmande i arbetslivet
1989/90:AU5 Anställningsskydd
1989/90:AU4 Styrelserepresentation för privatanställda
1989/90:AU3 Förtroendemannalagen

Konstitutionsutskottets betänkande
1989/90:KU7 Negativ föreningsrätt samt kollektivanslutning m.m.

Lagutskottets betänkanden
1989/90:LU2 Lagstiftning beträffande ideella föreningar
1989/90:LU1 Tillämpningsområdet för lagen om fastighetsmäklare

Socialutskottets betänkande

1989/90:SoU1 Vissa transplantationsfrågor m.m.

Jordbruksutskottets betänkande

1989/90:JoU1 Jordförvärvslagen

Bostadsutskottets betänkanden

1989/90:BoU1 Vissa fastighetsrättsliga lagstiftningsfrågor m.m.

1989/90:BoU2 Plan- och bygglagen

1989/90:BoU3 Egenskapskrav på byggnader m.m.

Trafikutskottets betänkanden

1989/90:TU1 Vissa trafikpolitiska frågor

1989/90:TU2 Inriktningen av televerkets verksamhet åren 1990–1992

4 § Meddelande om interpellation

Meddelades att följande interpellation framställdes

den 12 oktober

1989/90:24 av *Lennart Brunander* (c) till industriministern om ändrade regler för import av tekoprodukter:

Den svenska tekoindustrin har krympt, antalet anställda har minskat. Den nedåtgående trenden förväntas fortsätta. 1988 beräknas att 24 000 var sysselsatta inom tekobranschen, och enligt statens industriförbunds, (SIND), beräkningar kommer denna siffra att 1990 vara 21 400.

Den utveckling som varit, med en kraftigt krympande tekoindustri, har hårt drabbat framför allt Sjuhäradsbygden, med dess stora andel tekosysselsatta. När man nu förutser en fortsatt krympning anser jag att det finns anledning att tänka efter hur den statliga tekopolitiken skall se ut framöver. SIND rubricerar sitt pressmeddelande om rapporten "TEKO 89" på följande sätt: "Produktion och sysselsättning ner. 1989 svårt år för tekoindustri".

Det finns naturligtvis många orsaker till att tekonärningen krymper, men jag tror att lågprisimporten av tekoprodukter är den största orsaken. Sverige liksom övriga industriländer har och har haft begränsningsregler för denna import, för att inte den egna industrin skall slås ut. Den socialdemokratiska regeringen avvecklar nu detta skydd för svensk tekoindustri genom att slopa multifiberavtalet. Detta skulle kanske inte varit så farligt om samma utveckling skett i andra länder i Europa. Så är det emellertid inte, utan det är snarare så att EG förstärker sitt skydd via multifiberavtalet. I Sverige har vi i ökad grad ambitionen att harmonisera regler inom olika områden med dem som gäller inom EG, dock inte när det gäller teko.

Enligt min uppfattning har vi i vårt land en mycket duktig tekoindustri, skickliga företagare och yrkeskunniga tekoarbetare. Men vad hjälper det när handeln importerar till priser som ligger långt under de produktionskostnader vi har här. Det vore rimligt att det svenska uppträdandet i detta sammanhang överensstämde med EG:s. Som det är nu får den lilla svenska marknaden ta emot en oproportionerligt stor lågprisimport. Man kan naturligtvis tycka att eftersom svensk tekoindustri klarar av att öka sin export av tekovaror är det ingen fara. Men jag kan inte se det så. Den ökade exporten menar jag är ett bevis på att svensk tekoindustri har en internationellt hög kvalitet på sina produkter. Men en industrigren har i längden svårt att hävda sig på exportmarknader om hemmamarknaden sviktar. Det finns också andra motiv till att ta upp en ny diskussion om hur vi bäst tryggar tekoindustrins framtida utveckling. Beredskapsskäl och regionalpolitik är sådana. Att vi har en levande bygd i Sjuhäradsbygden beror till stor del på alla mindre och medelstora tekoföretag runt omkring i bygden. Men deras fortlevnad är i fara. Tallet om en levande landsbygd och att hela Sverige skall leva får inte bara bli ett fagert tal – det måste också ges ett innehåll.

Ibland händer det positiva saker. Det gjorde det häromdagen då Tekocenter invigdes i Borås: ett center för utbildning och utveckling av och för just tekoindustrin, en satsning som kan komma att få stor betydelse för teko och då också för Sjuhäradsbygden. Statsministern var på plats och invigde anläggningen och uttalade sina välgångsönsknningar.

Skall denna satsning få den betydelse som vi alla önskar, ja då måste tekoindustrins framtidsutsikter bli bättre. Vem vågar satsa på utbildning och utveckling om man inte ser att det kan leda någonstans?

Enligt min uppfattning är det första som måste ske att svensk tekoindustri får samma regler att arbeta utifrån som konkurrerande industrier ute i Europa. De svenska reglerna för lågprisimporten borde harmoniseras med EG:s.

Med det anförda anhåller jag att få ställa följande fråga till industriministern:

Är regeringen beredd att ompröva beslutet om att avveckla begränsningsavtalen för lågprisimport av tekoprodukter och utforma nya regler som överensstämmer med dem som finns inom EG?

5 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 12 oktober

1989/90:91 av *Annika Åhnberg* (vpk) till jordbruksministern om fortsatt forskning kring alternativ odling vid lantbruksuniversitetet:

Styrelsen för SLU, Sveriges lantbruksuniversitet, har beslutat stänga det fristående sekretariatet för alternativ odling.

Det tvärvetenskapliga perspektivet är karaktäristiskt för den alternativa

odlingen. Denna forskning kan därför inte delas upp på de traditionella institutionerna.

Jag vill därför fråga jordbruksministern:

Avser regeringen att vidta åtgärder för att garantera en fortsatt sektorsövergripande forskning kring alternativ odling vid SLU?

1989/90:92 av *Viola Claesson* (vpk) till kommunikationsministern om kostnaderna för interregional persontrafik på järnväg:

Transportrådet har under året fört en "dialog" med berörda regionala intressenter om vilken trafik på stornätet staten bör köpa. Därefter har transportrådet och SJ gjort upp om köp av interregional persontrafik.

I diskussionen med länstrafikorganen har transportrådets generaldirektör utgått från en kostnadsram på 618 milj. kr. trots att riksdagen varken diskuterat eller beslutat om dessa anslag ännu. Från olika länstrafikorgans sida har det riktats stark kritik mot transportrådets agerande.

Jag vill därför fråga:

Anser statsrådet att transportrådets ekonomiska underlag på 618 milj.kr., vilket använts i diskussionerna med regionala intressenter, är korrekt?

den 13 oktober

1989/90:93 av *Gösta Lyngå* (mp) till miljö- och energiministern om planerna på en väg mellan Ammarnäs och Norra Fjällnäs i Västerbottens inland:

Vid besök i Ammarnäs i somras fick jag till min bestörtning höra talas om en lokal planering för en väg rakt genom en av våra stora sammanhängande vildmarker mellan Ammarnäs och Norra Fjällnäs, ett område av stort intresse för naturskyddet, samernas renskötsel och fjällturismen. Trots att ett riksdagsbeslut från 80-talets början fastslår att området skall skyddas från sådan exploatering, arbetar såväl länsstyrelsen som Sorsele och Storuman kommuner på att få vägen till stånd. Skälen härtill torde vara nya arbetstillfällen vid vägbygget och med vägunderhållet samt ökning av den bilburna turismen i området.

Däremot uttryckte representanter för Rans sameby, för de ornitologiska intressena samt för vandrarturismen sina stora farhågor för att vägen skulle tillåtas byggas och därigenom allvarligt störa ett vildmarksområde som nu är obrutet från skogsland till högfjäll.

Jag vill fråga vad miljö- och energiministern anser om allvaret i planerna och på vad sätt de skall bemötas.

1989/90:94 av *Bengt Hurtig* (vpk) till statsrådet Göran Persson om planerad nybyggnad för gymnasieskolan i Piteå:

Den 26–28 juni 1989 brann den största av gymnasieskolans byggnader i Piteå. Byggnaden har en bruksarea på 18 000 m² fördelad på tre plan. Redan när byggnaden uppfördes 1972 var den ifrågasatt ur brandsäkerhetssynpunkt.

Sedan år 1972 har tillkommit en arbetsmiljölag, normer, föreskrifter och anvisningar som innebär att ett likadant hus ej skulle kunna byggas i dag om det byggdes nytt. Restvärdet av ruinen bedöms emellertid så stort att man nu avser uppföra samma huskropp igen. Elever och lärare har föreslagit en annan byggnad, där möjligen en mindre del av ruinen kan användas. Merkostnaden för kommunen för en sådan byggnad uppskattas av kommunen till 50–100 milj.kr., en summa man inte anser sig ha råd med. På utbildningsdepartementet finns information i ärendet.

Jag frågar därför statsrådet:

Avser regeringen att ta några initiativ i syfte att underlätta för kommunen att uppföra en mer tidsenlig byggnad för gymnasieskolan i Piteå som ersättning för den som brunnit?

1989/90:95 av *Gösta Lyngå* (mp) till finansministern om de ekonomiska följderna av kärnkraftsavvecklingen:

Den politiska situationen inför kärnkraftsavvecklingen är tydlig. Den baseras på den övertygelse som efter reaktorolyckor blivit allt mer omfattad, nämligen att kärnkraft bör avvecklas, ju snabbare desto bättre. Riksdagens målsättning att detta skall ske innan år 2010 är givetvis en kompromiss, men man verkar ha problem att genomföra även denna. Inte ens om två reaktorer avvecklas per treårsperiod, dvs. om man inför varje val skulle fatta ett beslut av denna art, skulle man hinna med programmet.

Vad som däremot är betänkligt är att energisparande och utvecklande av förnybara, miljövänliga energikällor inte understötts ekonomiskt i tillräcklig grad.

Vad jag i dag vill fråga är om skatter och avgifter kommer att ändra profilen av energiproduktionen så att inte krav på en än mer sentida avveckling kommer att resas.

1989/90:96 av *Paul Ciszuk* (mp) till försvarsministern om säkerheten vid kärnkraftverken i händelse av krig eller fredskris:

Enligt officiell planering skall våra kärnkraftverk stängas av vid allvarlig fredskris och krig.

Från Tjernobylolyckan vet vi att utspridning av några få procent av reaktornnehållet får förödande konsekvenser. En eventuell fientlig makt kan förväntas ha stora resurser vad gäller sabotagegrupper, bomber, granater och sjöbaserade robotar.

Har kärnkraftverken och mellanlagret i Oskarshamn ett försvar som gör att utspridning av innehållet effektivt kan förhindras?

1989/90:97 av *Eva Goës* (mp) till statsrådet Göran Persson om kärnkraftsfrågan i skolundervisningen:

Tillsättandet häromdagen av en särskild socialdemokratisk analysgrupp inom LO/regeringen för energipolitiken utgör ett alarmerande bevis för en inre socialdemokratisk splittring och opålitlighet när det gäller att upprätt-

hålla de tre viktiga miljövänliga energibesluten om att avveckla kärnkraften, hejda koldioxidutsläppen och bevara de outbyggda Norrlandsälvarna. Eftersom energipolitiken berör hela samhällsutvecklingen och därmed samtliga regeringsdepartement vänder jag mig till utbildningsministern.

Lärarna skall informera och undervisa om energi och miljö. Men hur skall de kunna försvara för kommande generationer att kärnkraften inte avvecklas snabbare. Efter Tjernobyl upplevde jag som lärare i ett av Sveriges mest drabbade områden en stor oro och osäkerhet i skolan om hur man som lärare skulle agera.

Nu efteråt kan man konstatera att människor i vårt område inte litar på myndigheter och auktoriteter på grund av att man mist förtroendet för dessa. Kärnkraften är ett ständigt hot. Det enda rätta är att eliminera hotet för en olycka – snabbavveckla kärnkraften!

Jag vill därför veta hur utbildningsministern kommer att agera i denna fråga.

1989/90:98 av *Carl Frick* (mp) till finansministern om de ekonomiska följderna av en kärnkraftsolycka:

Jag delar finansministerns åsikt att kärnkraften skall avvecklas. Ett viktigt skäl för detta är att kommande kärnkraftsolyckor leder till ofattbara mänskliga lidanden och stora ekonomiska skador. Stora landområden runt Tjernobyl anses vara obeboeliga de närmaste tusen åren. Eftersom pengar är finansministerns speciella område vill jag fråga Kjell-Olof Feldt:

Har man inom finansdepartementet gjort beräkningar av hur en kärnkraftsolycka kan komma att påverka den svenska ekonomin - dels som produktionsförluster i samhället därför att stora delar av landet kommer att tvingas bli utrymt, dels hur det kommer att gå med de delar av industrin, som har gjort sig beroende av kärnkraftselkraft - när kärnkraften som följd av katastrofen tvingas att snabbavvecklas?

1989/90:99 av *Anita Stenberg* (mp) till socialministern om kärnkraften som ett hot mot människors hälsa:

Tillsättandet häromdagen av en särskild socialdemokratisk analysgrupp inom LO/regeringen för energipolitiken utgör ett alarmerande bevis för inre socialdemokratisk splittring och opålitlighet när det gäller att upprätthålla de tre viktiga miljövänliga energibesluten om att avveckla kärnkraften, hejda koldioxidutsläppen och bevara de outbyggda Norrlandsälvarna. Eftersom energipolitiken berör hela samhällsutvecklingen och därmed samtliga regeringsdepartement vill jag ställa följande fråga till socialministern:

Hur kommer socialministern att agera för att så snabbt som möjligt få bort de hot mot människans hälsa som kärnkraften utgör?

1989/90:100 av *Anna Horn af Rantzien* (mp) till arbetsmarknadsministern om kärnkraftsavvecklingens betydelse för sysselsättningen m.m.:

Tillsättandet häromdagen av en särskild socialdemokratisk analysgrupp inom LO/regeringen för energipolitiken utgör ett alarmerande bevis för inre

socialdemokratisk splittring och opålitlighet när det gäller att upprätthålla de tre viktiga miljövänliga energibesluten om att avveckla kärnkraften, hejda koldioxidutsläppen och bevara de outbyggda Norrlandsälvarna. Eftersom energipolitiken berör hela samhällsutvecklingen och därmed samtliga regeringsdepartement vill jag ställa följande fråga:

Om kärnkraftsavvecklingen skjuts upp – mot tidigare beslut – vilken effekt skulle detta få på sysselsättning och arbetsmiljö och vilka effekter kan detta få på regionalpolitiken?

1989/90:101 av *Per Gahrton* (mp) till utrikesministern om respekten för Sverige som internationellt miljöexempel:

Tillsättandet häromdagen av en särskild socialdemokratisk analysgrupp inom LO/regeringen för energipolitiken utgör ett alarmerande bevis för inre socialdemokratisk splittring och opålitlighet när det gäller att upprätthålla de tre viktiga miljövänliga energibesluten om att avveckla kärnkraften, hejda koldioxidutsläppen och bevara de outbyggda Norrlandsälvarna. Osäkerheten är stor huruvida Sverige verkligen kommer att genomföra sitt uppmärksammade beslut att avveckla kärnkraften.

Jag vill därför ställa följande fråga:

Hur bedömer utrikesministern att detta påverkar förtroendet och respekten för Sverige som miljöexempel på den internationella arenan?

1989/90:102 av *Ragnhild Pohanka* (mp) till arbetsmarknadsministern om beredskapen för sanering vid en eventuell kärnkraftsolycka:

Tillsättandet häromdagen av en särskild socialdemokratisk analysgrupp inom LO/regeringen för energipolitiken utgör ett alarmerande bevis för inre socialdemokratisk splittring och opålitlighet när det gäller att upprätthålla de tre viktiga miljövänliga energibesluten om att avveckla kärnkraften, hejda koldioxidutsläppen och bevara de outbyggda Norrlandsälvarna. Eftersom energipolitiken berör hela samhällsutvecklingen och därmed samtliga regeringsdepartement vill jag ställa följande fråga till arbetsmarknadsministern:

Kärnkraften kommer stick i stäv med miljöpartiets krav att fungera till år 2010 och därmed finns det risker för en kärnkraftsolycka även här i Sverige. Är regeringen beredd att kommendera ut svenskar mellan 18 och 65 år för att sanera vid en eventuell olycka?

1989/90:103 av *Ragnhild Pohanka* (mp) till bostadsministern om rätt till bostadslån för flyktingar:

Målet med anpassningen för våra flyktingar är vi väl överens om skall vara att gemensamma skyldigheter och rättigheter skall gälla för nya och gamla "svenskar".

En bit på vägen är att vi kan godkänna genomgångsbostäder under kortare perioder i kommunerna för flyktingar med PUT, permanent uppehållstillstånd, utom för dem som har förtur enligt vanliga regler, t.ex. barnfamiljer, handikappade och sjuka.

Vi skulle kunna öka flyktingarnas självförtroende och självförsörjningsgrad genom att de själva får finansiera sin bostadsutrustning.

Skulle det inte vara möjligt att låta dem ta bostättningslån för att sedan betala igen dem när de fått arbete i stället för att som nu ta emot utrustningen i lägenheten som gåva?

1989/90:104 av *Kent Lundgren* (mp) till justitieministern om en parlamentarisk utredning om rättssystemet:

Under de senaste åren har allmänheten, folk inom rättssystemet och annan juridisk expertis ställt sig frågande till den svenska rättsapparaten. Frågorna har framför allt uppstått som ett resultat av en utveckling som inneburit att antalet brott ständigt ökat. Det sker allt färre polisingripanden i förhållande till antalet brott, samtidigt som allt färre brottsingripanden leder till åtal och dras inför domstol. Till detta hör också betänkligheter över hur häktningsförfarandet använts i ett par medieuppmärksammade fall, hur olika bevisvärderingen hanterats vid olika typer av brott under senare år, vilket lett till att det i fråga om våldsbrott verkar ha blivit svårt att utverka fällande domar, medan det vid exempelvis ekonomiska brott och narkotikabrott synes ställas allt lägre krav på bevis för dom. Till bilden av den allmänna förvirringen hör också frisläppande av dömda efter halva strafftiden, plötslig friskförklaring från rättspsyket samt det som av gemene man uppfattas som "den dåliga bevakningen" inom anstalter och nämnda rättspsykiatriska avdelningar.

Miljöpartiet de gröna ser ett synnerligen starkt behov av att återupprätta förtroendet för den svenska rättsstaten. Vi anser det därför vara absolut nödvändigt att tillsätta en bred parlamentarisk utredning. Expertis inom fysiska rättsapparaten bör ingå, t.ex. från polis-, åklagar-, domar- och kriminalvårdsväsendet, advokatkår, liksom folk från psykiatrisk vård och socialvård. Utredningens uppgift skall vara att inom ett år lägga fram ett betänkande, som bl.a. bör innehålla en åtgärds katalog och en plan över hur vi skall återupprätta förtroendet för den svenska rättvisan och dess verktyg.

Jag vill därför fråga om justitieministern delar min uppfattning, eller om statsrådet anser att förhållandena inom rättsapparaten är tillfredsställande och att uppställda mål nås på ett för samhället acceptabelt sätt.

1989/90:105 av *Bengt Harding Olson* (fp) till civilministern om utfästandet av belöningar för tips i allvarliga brottsutredningar:

Kriminalpolitikens yttersta mål är att på brott skall följa straff. Men detta förutsätter att den skyldiga kan bindas till brottet. Emellertid är brottsutredningar ofta en svår uppgift. Polisen är visserligen huvudansvarig men kan ha stor nytta av "detektiven – allmänheten".

Därvid kan utfästandet av s.k. tipsbelöningar stimulera allmänhetens insats. Därför utlyses också belöningar i vissa fall, exempelvis i samband med utredningen av mordet på statsministern och senast i samband med mordförsök på två polismän. Så sker däremot inte i vissa andra fall av synnerligen grov brottslighet.

Det förefaller oklart om det finns några principer och – om så är fallet – vilka principer som tillämpas för utfästande av belöningar för tips till polisen från allmänheten.

I anledning av ovanstående ber jag att få fråga civilministern:

Är statsrådet beredd att vidta åtgärder för att klarlägga principerna för utfästandet av belöning för tips i allvarliga brottmål?

1989/90:106 av *Guðrun Norberg* (fp) till finansministern om ändrade regler för utnyttjande av investeringsfonder:

I Karlskogaregionen sker inte bara nedskärningar. Det finns också företag som vill etablera sig där. Men det kan stöta på problem.

Detta kan exemplifieras med företaget ELEF, som för närvarande söker etablera sig i Karlskoga. Företaget avser att där bygga ett lager med närhet till E 18. Etableringen skapar ca 15 arbetstillfällen i ett första skede. Kommunen har medverkat på ett föredömligt sätt med planläggningen.

För etableringen behöver företaget använda sina investeringsfonderpengar. Men reglerna för investeringsfondernas användande medger inte detta.

Detta är åter ett bevis på att medelavsättningar till olika fonder är direkt hämmande vad gäller företagsutveckling.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga finansministern:

Avser finansministern mot denna bakgrund att föreslå några ändringar i reglerna för investeringsfonderna i syfte att underlätta etableringar?

1989/90:107 av *Lola Björkquist* (fp) till statsrådet Göran Persson om skolundervisningen i etiska frågor:

Hur är det egentligen ställt i grundskolan med undervisningen i de etiska frågorna? Någon vägledning eller fortbildning tycks lärarna inte haft tillgång till. Erland Ringborg, skolöverstyrelsens generaldirektör, säger i en tidningsartikel att etiken har ingen brytt sig om och vissa områden faller mellan stolarna.

Först nu har läromedel satts i händerna på vissa lärare på mellan- och högstadiet. Erland Ringborg tycker det är positivt att två försäkringsbolag har tagit sig an detta viktiga område. Lärarna får undervisning och sina och barnens böcker betalda.

Intresset och behovet är enormt. På sina håll har man lyckats plocka in 90 lektionstimmar på vardera stadiet för studier av de nya läromedlen.

Det är angeläget att etik- och moralfrågor äntligen uppvärderas. De skall inte behöva införas bakvägen.

Vilka åtgärder avser skolminister Göran Persson vidta för att samtliga grundskolelärare skall kunna undervisa i etiska frågor med läromedel som innehåller de värderingar som skolan skall förmedla?

Prot. 1989/90:9
13 oktober 1989

1989/90:108 av *Åsa Domeij* (mp) till miljö- och energiministern om planerad exploatering i Ammerån i Jämtland:

Ammerån i Jämtland hotas av exploatering trots lokalbefolkningens motstånd. I riksdagsdebatten i våras om den framtida vattenkraftsutbyggnaden ville alla partier, utom det socialdemokratiska och det moderata, skydda hela Ammerån i naturresurslagen. Frågan ligger nu för avgörande hos regeringen.

Tänker regeringen ställa sig på naturvårdens eller exploateringsintressenas sida?

1989/90:109 av *Åsa Domeij* (mp) till jordbruksministern om de fjällnära skogarna:

I våras svek socialdemokraterna tillsammans med moderaterna sitt valöfte om att inrätta en naturvårdsgräns för de fjällnära skogarna. Regeringen hänvisade till pågående utredningsarbete hos skogsstyrelsen. I somras presenterade skogsstyrelsen sin rapport. Rapporten saknade konkreta åtgärder och innehöll inte ens en beskrivning av naturvårdsproblematiken. Statsministern uttryckte i regeringsförklaringen: "stor återhållsamhet skall gälla skogsbruk i fjällnära skogar".

Vad tänker regeringen göra?

6 § Kammaren åtskildes kl. 12.01.

In fidem

OLOF MARCUSSON

/Gunborg Apelgren

Fredagen den 13 oktober

1 § Justering av protokoll	1
2 § Hänvisning av ärenden till utskott	1
3 § Bordläggning	1
4 § Meddelande om interpellation	
1989/90:24 av Lennart Brunander (c) om ändrade regler för import av tekoprodukter	2
5 § Meddelande om frågor	
1989/90:91 av Annika Åhnberg (vpk) om fortsatt forskning kring alternativ odling vid lantbruksuniversitet	3
1989/90:92 av Viola Claesson (vpk) om kostnaderna för inter-regional persontrafik på järnväg	4
1989/90:93 av Gösta Lyngå (mp) om planerna på en väg mellan Ammarnäs och Norra Fjällnäs i Västerbottens inland	4
1989/90:94 av Bengt Hurtig (vpk) om planerad nybyggnad för gymnasieskolan i Piteå	4
1989/90:95 av Gösta Lyngå (mp) om de ekonomiska följderna av kärnkraftsavvecklingen	5
1989/90:96 av Paul Cizuk (mp) om säkerheten vid kärnkraftverken i händelse av krig eller fredskris	5
1989/90:97 av Eva Goës (mp) om kärnkraftsfrågan i skolundervisningen	5
1989/90:98 av Carl Frick (mp) om de ekonomiska följderna av en kärnkraftsolycka	6
1989/90:99 av Anita Stenberg (mp) om kärnkraften som ett hot mot människors hälsa	6
1989/90:100 av Anna Horn af Rantzien (mp) om kärnkraftsavvecklingens betydelse för sysselsättningen m.m.	6
1989/90:101 av Per Gahrton (mp) om respekten för Sverige som internationellt miljöexempel	7
1989/90:102 av Ragnhild Pohanka (mp) om beredskapen för sanering vid en eventuell kärnkraftsolycka	7
1989/90:103 av Ragnhild Pohanka (mp) om rätt till bostadslån för flyktingar	7
1989/90:104 av Kent Lundgren (mp) om en parlamentarisk utredning om rättssystemet	8
1989/90:105 av Bengt Harding Olson (fp) om utfästandet av belöningar för tips i allvarliga brottsutredningar	8
1989/90:106 av Gudrun Norberg (fp) om ändrade regler för utnyttjande av investeringsfonder	9
1989/90:107 av Lola Björkquist (fp) om skolundervisningen i etiska frågor	9

Prot. 1989/90:9
13 oktober 1989

1989/90:108 av Åsa Domeij (mp) om planerad exploatering i Ammerån i Jämtland.	10
1989/90:109 av Åsa Domeij (mp) om de fjällnära skogarna. . .	10